

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

РЕПУБЛИЧКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ЗАКОНОДАВСТВО

ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПОСЛОВНИКА
ВЛАДЕ

У Београду, 10. децембар 2012. године

ПРЕДЛОГ

На основу члана 42. став 2. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС и 72/12),

Влада доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПОСЛОВНИКА ВЛАДЕ

Члан 1.

У Пословнику Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11 и 37/11), у члану 4. став 2. речи: „– заменика председника Владе” бришу се.

Члан 2.

У члану 7. ст. 4. и 5. мењају се и гласе:

„Када нарочито важни и хитни случајеви налажу да се седница Владе сазове и одржи без одлагања, а већина чланова Владе због службеног путовања или другог посебно оправданог разлога не може да присуствује седници, председник Владе може одлучити да се седница Владе одржи, а да одсутни чланови Владе гласају путем телефона или телефакса (телефонска седница).

Дневни ред телефонске седнице Владе унапред утврђује председник Владе и о тако утврђеном дневном реду се не гласа и он се не може мењати.”

Члан 3.

После члана 38. додаје се назив члана и члан 38а, који гласе:

„Платформе за међународне сусрете

Члан 38а

Платформу за међународне сусрете председника и потпредседника Владе, када иступају у својству председника односно потпредседника Владе, припрема Министарство спољних послова у сарадњи са органима државне управе у чијој надлежности су питања која су повезана са циљем посете.

Платформу за међународне сусрете председника и потпредседника Владе, када иступају у својству министара надлежних за одређени ресор, припрема ресорно министарство, у сарадњи са другим органима државне управе у чију надлежност спадају питања која су повезана са циљем посете.

Платформу за међународне сусрете министара у Влади припрема ресорно министарство, у сарадњи са другим органима државне управе у чију надлежност спадају питања која су повезана са циљем посете.”

Члан 4.

У члану 39а додају се ст. 4–7, који гласе:

„Уз нацрт закона и предлог уредбе или одлуке, као и уз предлог стратегије развоја и предлог Фискалне стратегије, предлагач као прилог доставља и изјаву о оствареној сарадњи, односно прибављању мишљења од органа, организација и тела који према посебним прописима дају мишљења на нацрте, односно предлоге тих аката.

Изјава из става 4. овог члана садржи податке о томе са којим је органима, организацијама и телима остварена сарадња, односно од којих су органа, организација и тела, у складу са посебним прописима, прибављена мишљења, са напоменом о томе да ли су примедбе тих органа, организација и тела прихваћене, а у случају да одређене примедбе нису прихваћене, у изјави се наводе и разлози за неприхватање тих примедба. Уз изјаву се достављају и мишљења органа, организација и тела из става 4. овог члана.

Ако неки орган, организација или тело из става 4. овог члана не достави своје мишљење у року из члана 47. овог пословника, предлагач више није у обавези да прибави то мишљење, али је дужан да податак о томе наведе у изјави из става 4. овог члана.

Ако обавеза остваривања сарадње, односно прибављања мишљења, у смислу става 4. овог члана, није предвиђена посебним прописима, предлагач то наводи у изјави из става 4. овог члана.”

Члан 5.

Назив члана 41. и члан 41. мењају се и гласе:

„Јавна расправа

Члан 41.

Предлагач је обавезан да у припреми закона којим се битно мења уређење неког питања или уређује питање које посебно занима јавност спроведе јавну расправу. Јавна расправа се може спровести и у припреми стратегије развоја.

Одлуку о спровођењу јавне расправе, програм јавне расправе и рок у којем се она спроводи одређује надлежни одбор, на предлог предлагача.

Поступак јавне расправе започиње објављивањем јавног позива за учешће у јавној расправи са програмом јавне расправе на интернет страници предлагача и порталу е-управе. Јавни позив садржи и информације о образовању и саставу радне групе која је припремила нацрт односно предлог акта који је предмет јавне расправе.

Програм јавне расправе обавезно садржи: нацрт односно предлог акта који је предмет јавне расправе са образложењем, рок за спровођење јавне расправе, важне информације о активностима које се планирају у оквиру јавне расправе (одржавање округлих столова, трибина, адресу и време њиховог одржавања и др.), начин достављања предлога, сугестија, иницијатива и коментара, као и друге податке значајне за њено спровођење.

Рок за достављање иницијатива, предлога, сугестија и коментара у писменом или електронском облику износи најмање 15 дана од дана објављивања јавног позива.

Јавна расправа може трајати најмање 15, а најдуже 45 дана.

Ако предлагач не спроведе јавну расправу, а био је обавезан, надлежни одбор при разматрању нацрта закона сам одређује програм јавне расправе и рок у којем се она спроводи.

Предлагача који не спроведе јавну расправу према програму који му је одредио надлежни одбор обавезује да јавну расправу спроведе у потпуности.

Предлагач је дужан да извештај о спроведеној јавној расправи објави на својој интернет страници и порталу е-управе најкасније у року од 15 дана од дана окончања јавне расправе.”

Члан 6.

У члану 46. после става 5. додају се нови ст. 6. и 7, који гласе:

„О анализи ефеката закона која се, у складу са одредбама овог пословника, доставља уз нацрт закона прибавља се мишљење Канцеларије за регулаторну реформу и анализу ефеката прописа. Ако предлагач оцени да уз нацрт закона не треба да приложи анализу ефеката закона, дужан је да о томе прибави мишљење Канцеларије за регулаторну реформу и анализу ефеката прописа.

Предлагач је дужан да затражи мишљење органа, организација и тела који су у складу са посебним прописима овлашћени за давање мишљења и одговоран је за поступање на начин из члана 39а ст. 4–7. овог пословника.”

Досадашњи став 6. постаје став 8.

Члан 7.

У члану 53. речи: „– заменик председника Владе” бришу се.

Члан 8.

У члану 67. додаје се став 2, који гласи:

„Републички секретаријат за законодавство доставља на објављивање у „Службеном гласнику Републике Србије” акте Владе у писменој форми и у електронској форми.”

Члан 9.

У члану 70. став 3. мења се и гласи:

„Представник Владе може на седници Народне скупштине без мишљења Владе одбити сваки амандман другог предлагача. ”

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Представник Владе може на седници Народне скупштине без мишљења Владе прихватити амандман другог предлагача само ако се њиме битно не мењају решења из предлога акта Владе и ако је за то прибавио позитивна мишљења Генералног секретаријата и Републичког секретаријата за законодавство, а на њихов захтев и министарства односно другог органа државне управе са чијим надлежностима су повезана питања на која се амандман који се прихвата односи.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 10.

У члану 85. став 1. речи: „министарства или посебне организације” замењују се речима: „министарства, посебне организације или имаоца јавних овлашћења на нивоу Републике”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Када се ради о пропису који је донео имаоца јавних овлашћења на нивоу Републике, Генерални секретар прибавља и изјашњење министарства које је, у складу са законом, надлежно да врши надзор над радом имаоца јавних овлашћења на нивоу Републике који је донео пропис, а које се доставља у року из става 2. овог члана .”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, речи: „министарства или посебне организације” замењују се речима: „министарства, посебне организације или имаоца јавних овлашћења на нивоу Републике”.

Члан 11.

У члану 87. став 1. мења се и гласи:

„Ако министарство, посебна организација или имаоца јавних овлашћења на нивоу Републике не донесу пропис у утврђеном року, пропис може донети Влада, под условом да недоношење прописа може изазвати штетне последице по живот или здравље људи, животну средину, привреду или имовину веће вредности.”

Члан 12.

У члану 94. став 2. запета и речи: „функционер задужен за координацију односа са јавношћу” бришу се.

Став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Члан 13.

У чл. 37, 38. и 46. речи: „меморандум о буџету“ у одређеном падежу замењују се речима: „Фискална стратегија“ у одговарајућем падежу.

Члан 14.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 Број:

У Београду,

ВЛАДА

ПРЕДСЕДНИК

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. ПРАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ АКТА

Правни основ за доношење предложене одлуке о измени Пословника Владе садржан је у одредби члана 42. став 2. Закона о Влади, којом је предвиђено да Влада доноси пословник којим, у складу са Законом о Влади, прописује уређење, начин рада и одлучивања Владе.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ АКТА И ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

1. Законом о изменама и допунама Закона о Влади („Службени гласник РС”, број 65/08) установљена је функција првог потпредседника Владе – заменика председника Владе.

Уставни суд је Одлуком Број IУз-231/2012 („Службени гласник РС”, број 68/12) утврдио да нису у сагласности са Уставом следеће одредбе члана 2. Закона о изменама и допунама Закона о Влади („Службени гласник РС”, број 65/08):

- наслов члана 13а у делу који гласи: „ – заменик председника Владе”;
- одредба става 1. члана 13а у делу који гласи: „ – заменик председника Владе”;
- одредба става 2. члана 13а у делу који гласи: „ – заменик председника Владе”;
- одредба става 3. члана 13а у делу који гласи: „ – заменик председника Владе”.

Уставни суд је у наведеној одлуци оценио да је законско увођење обавезе председника Владе да одреди једног од потпредседника Владе који га замењује за време одсутности или спречености, са свим овлашћењима председника Владе, изузев овлашћења на предлагање избора или разрешења члана Владе, засновано на Уставу, и то како на општем уставном овлашћењу, односно обавези законодавног органа да уреди и обезбеди функционисање и рад сваког државног органа, тако и на посебном и изричитом овлашћењу да то учини и у погледу функционисања и рада Владе, доношењем закона о Влади. У уставноправној ситуацији коју карактерише одсуство уставне регулативе о замењивању председника Владе и садржини функције потпредседника Владе, уз истовремено дата овлашћења законодавног органа да уређује и обезбеђује организацију, надлежност и рад републичких органа и да о Влади доноси закон, Уставни суд налази да обавеза председника Владе прописана у оспореној одредби закона, као и у њој садржано номиновање потпредседника Владе кога председник одреди да га замењује за „првог потпредседника Владе”, није у супротности са Уставом.

Оцењујући у смислу изложеног да је законско увођење појма „први потпредседник Владе” предузето у границама уставних овлашћења и да нема значење противуставног задирања законодавне власти у нормативни и функционални домен извршне власти, Уставни суд оцењује и да увођењем института „заменика председника Владе” законодавни орган јесте прекорачио границе својих уставних овлашћења, *јер је тиме непосредно установио у структури Владе нову функцију коју Устав не предвиђа*. Полазећи од одредаба члана 125. Устава, које утврђују састав Владе тако што одређују да је чине председник Владе, један или више потпредседника Владе и министри, Суд сматра да је таквим уставним *одређењем искључена могућност да се било којим актом нижим од Устава, па дакле и законом, уведе нове функције, што је у овом случају учињено увођењем института „заменика председника Владе”*.

Одредбом члана 194. Устава Републике Србије утврђено је да је правни поредак Републике Србије јединствен, а одредбом члана 195. став 1. Устава, који уређује питање хијерархије домаћих општих правних аката, утврђено је, између осталог, да сви подзаконски општи акти Републике Србије морају бити сагласни закону. Одредбом члана 168. став 3. Устава утврђено је да закон или други општи акт који није сагласан Уставу или закону престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда у службеном гласилу.

Дакле, након доношења наведене одлуке Уставног суда, на основу које су престале да важе одредбе члана 13а Закона о Влади у делу који гласи: „– заменик председника Владе”, неопходно је извршити одговарајуће измене текста важећег пословника Владе да би се он усагласио са Законом о Влади (**чл. 1. и 7. Предлога одлуке**).

2. Одредбом члана 2. Предлога одлуке прецизирају се услови под којима се може одржати тзв. „телефонска седница Владе”. Предлажу се решења која гласе: „Када нарочито важни и хитни случајеви налажу да се седница Владе сазове и одржи без одлагања, а већина чланова Владе због службеног путовања или другог посебно оправданог разлога не може да присуствује седници, председник Владе може одлучити да се седница Владе одржи, а да одсутни чланови Владе гласају путем телефона или телефакса (телефонска седница). Дневни ред телефонске седнице Владе унапред утврђује председник Владе и о тако утврђеном дневном реду се не гласа и он се не може мењати.” Важеће пословничко решење гласи: „У нарочито оправданим и хитним случајевима, председник Владе може одлучити да се седница Владе одржи и ако није присутна већина чланова Владе, а да одсутни чланови Владе гласају путем телефона или телефакса. У случају одржавања седнице Владе на начин из става 4. овог члана, дневни ред седнице Владе унапред утврђује председник Владе. О тако утврђеном дневном реду се не гласа и он се не може мењати.” Као што се може видети у предложеном решењу, јасно се наводе услови који су везани за разлоге услед којих члан Владе није у могућности да присуствује седници Владе, што само по себи ствара процедурални оквир у којем се може засновати пракса да се телефонске седнице одржавају само у случајевима од нарочите важности и хитности, али и само под условом да су чланови Владе из оправданих разлога спречени да присуствују седници Владе.

3. Одредбом члана 3. Предлога одлуке предвиђа се уређивање питања која се односе на припрему платформи за међународне сусрете чланова Владе. Предлаже се да платформу за међународне сусрете председника и потпредседника Владе, када иступају у својству председника односно потпредседника Владе, припрема Министарство спољних послова у сарадњи са органима државне управе у чијој надлежности су питања која су повезана са циљем посете. Платформу за међународне сусрете председника и потпредседника Владе, када иступају у својству министара надлежних за одређени ресор, припрема ресорно министарство, у сарадњи са другим органима државне управе у чију надлежност спадају питања која су повезана са циљем посете. Платформу за међународне сусрете министара у Влади припрема ресорно министарство, у сарадњи са другим органима државне управе у чију надлежност спадају питања која су повезана са циљем посете.

Ово питање није уређено важећим прописима, при чему је значајно имати у виду да, у зависности од тога да ли члан Владе иступа у оквиру међународног сусрета у својству председника Владе односно министра у Влади или у својству потпредседника Владе односно министра у Влади, припрема платформе захтева учешће различитих органа, према њиховој надлежности. Уређивање ових питања од значаја је за ефикасан рад Владе и органа државне управе.

4. У великом броју посебних закона предвиђена су овлашћења за значајан број органа и организација изван система државне управе која се односе на давање мишљења на нацрте закона и других прописа и аката. То представља облик учешћа тих органа и организација у јавним консултацијама у припреми прописа и других аката. Како ти органи и организације нису део система извршне власти, њихово учешће у припреми нацрта закона и других прописа и аката ограничено је на давање мишљења, али не подразумева учешће представника тих органа и организација у раду радних тела Владе и саме Владе при разматрању нацрта закона и других прописа и аката, с обзиром на постављена уставноправна и законска ограничења и систем поделе власти.

То су, између осталих, следећи органи и организације и тела:

- 1) Заштитник грађана (према Закону о Заштитнику грађана – члан 18);
- 2) Агенција за борбу против корупције (према Закону о Агенцији за борбу против корупције – члан 5);
- 3) Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (према Закону о заштити података о личности – чл. 16. и 44);
- 4) Комисија за заштиту конкуренције (према Закону о заштити конкуренције – члан 21);
- 5) Повереник за заштиту равноправности (према Закону о забрани дискриминације – члан 33);

- 6) Народна банка Србије (према Закону о Народној банци Србије – члан 72);
- 7) Републичка радиодифузна агенција (према Закону о радиодифузији – члан 16);
- 8) Високи савет судства (према Закону о Високом савету судства – члан 13);
- 9) Државно веће тужилаца (према Закону о Државном већу тужилаца – члан 13);
- 10) Национални просветни савет (према Закону о основама образовања и васпитања – члан 14);
- 11) Савет за стручно образовање и образовање одраслих (према Закону о основама образовања и васпитања – члан 16);
- 12) Адвокатска комора Србије и адвокатске коморе у њеном саставу (према Закону о адвокатури – члан 66);
- 13) Фискални савет – на нацрт Фискалне стратегије, према чл. 27г и 92ж Закона о буџетском систему;
- 14) Државна ревизорска институција (према Закону о Државној ревизорској институцији – члан 5);
- 15) град Београд (према Закону о главном граду – члан 12);
- 16) Комора јавних бележника (према Закону о јавним бележницима – члан 124);
- 17) Колегијум Републичког јавног тужилаштва (према Закону о јавном тужилаштву – члан 116);
- 18) скупштине општина јединица локалне самоуправе (према Закону о локалној самоуправи – члан 32);
- 19) Национални савет за научни и технолошки развој (према Закону о научноистраживачкој делатности – члан 14);
- 20) Привредна комора Србије (према Закону о привредним коморама – члан 11);
- 21) Социјално-економски савет (према Закону о Социјално-економском савету – члан 10);
- 22) Савет за националну безбедност (према Закону о тајности података – члан 14);
- 23) национални савети националних мањина (према законима који уређују њихов положај);
- 24) Савет за статистику (према Закону о званичној статистици – чл. 13. и 14);

25) Генерални инспектор (ВБА и ВОА) (према Закону о Војнобезбедносној агенцији и Војнообавештајној агенцији – члан 54);

26) Савет за воде (према Закону о водама – чл.140. и 141);

27) Национални савет за високо образовање (према Закону о високом образовању – члан 11);

28) Републички савет за запошљавање (према Закону о запошљавању и осигурању за случај незапослености – чл. 28. и 29);

29) Научно-стручни савет за сточарство (према Закону о сточарству – чл. 11. и 12)

– и др.

Полазећи од наведеног, Пословником Владе потребно је прецизније уредити начин прибављања мишљења од стране наведених органа, организација и тела, као и начин на који предлагач о томе обавештава Владу у поступку разматрања нацрта закона односно предлога другог прописа или акта. Посебно треба имати у виду да се предложеним решењем не уводи нова обавеза предлагача, већ се само уређује начин извршавања обавезе утврђене у посебним законима (**члан 4. Предлога одлуке**).

5. Изменом члана 41. важећег текста Пословника Владе предлаже се детаљније уређивање института јавне расправе. Садржина Пословника Владе у погледу уређивања јавне расправе омеђена је Законом о државној управи у погледу критеријума за спровођење јавне расправе. Наиме, одредбом члана 77. став 1. Закона о државној управи прописано је да су министарство и посебна организација дужни да у припреми закона којим се битно мења правни режим у једној области или којим се уређују питања која посебно занимају јавност спроведу јавну расправу. Према ставу 2. наведеног члана спровођење јавне расправе у припреми закона ближе се уређује Пословником Владе. Важећи члан 41. Пословника Владе гласи: „Предлагач је обавезан да у припреми закона којим се битно мења уређење неког питања или уређује питање које посебно занима јавност спроведе јавну расправу. Програм јавне расправе и рок у којем се она спроводи одређује надлежни одбор, на предлог предлагача. Ако предлагач не спроведе јавну расправу, а био је обавезан, надлежни одбор при разматрању нацрта закона сам одређује програм јавне расправе и рок у којем се она спроводи. Предлагача који не спроведе јавну расправу према програму који му је одредио надлежни одбор обавезује да јавну расправу спроведе у потпуности. Јавна расправа може се спроводити и у припреми стратегије развоја.” Како што се може видети, иако би критеријуми за одржавање јавне расправе остали исти, сходно важећим законским решењима, предложено решење је умногоме прецизније и требало би да у значајној мери допринесе транспарентности израде нацрта закона и предлога стратегије развоја.

Према предложеним решењима (**члан 5. Предлога одлуке**) предлагач је обавезан да у припреми закона којим се битно мења уређење неког питања или уређује питање које посебно занима јавност спроведе јавну расправу. Јавна расправа се може спровести и у припреми стратегије развоја. Одлуку о спровођењу јавне расправе, програм јавне расправе и рок у којем се она спроводи одређује надлежни одбор, на предлог предлагача. Поступак јавне расправе започиње објављивањем јавног позива за учешће у јавној расправи са програмом јавне расправе на интернет страници предлагача и порталу е-управе. Јавни позив садржи и информације о образовању и саставу радне групе која је припремила нацрт односно предлог акта који је предмет јавне расправе. Програм јавне расправе обавезно садржи: нацрт односно предлог акта који је предмет јавне расправе са образложењем, рок за спровођење јавне расправе, важне информације о активностима које се планирају у оквиру јавне расправе (одржавање округлих столова, трибина, адресу и време њиховог одржавања и др.), начин достављања предлога, сугестија, иницијатива и коментара, као и друге податке значајне за њено спровођење. Рок за достављање иницијатива, предлога, сугестија и коментара у писменом или електронском облику траје најмање 15 дана од дана објављивања јавног позива. Јавна расправа може трајати најмање 15, а најдуже 45 дана. Ако предлагач не спроведе јавну расправу, а био је обавезан, надлежни одбор при разматрању нацрта закона сам одређује програм јавне расправе и рок у којем се она спроводи. Предлагача који не спроведе јавну расправу према програму који му је одредио надлежни одбор обавезује да јавну расправу спроведе у потпуности. Предлагач је дужан да извештај о спроведеној јавној расправи објави на својој интернет страници и порталу е-управе најкасније у року од 15 дана од дана окончања јавне расправе.

Дакле, новине би биле следеће:

- обавезно објављивање програма јавне расправе на интернет страници предлагача и на порталу е-управе;
- прописивање садржине програма јавне расправе, тренутка отпочињања јавне расправе и рокова у којима се она спроводи;
- прописивање обавезе да се извештај о јавној расправи објави на интернет страници предлагача и порталу е-управе.

6. Уредбом о Канцеларији за регулаторну реформу и анализу ефеката прописа („Службени гласник РС”, број 72/12) основана је Канцеларија за регулаторну реформу и анализу ефеката прописа. Према наведеној Уредби, Канцеларија обавља стручне послове за потребе Владе који се односе на спровођење регулаторне реформе и анализу ефеката прописа које предлажу министарстава и посебне организације, што укључује: давање претходног мишљења на захтев предлагача прописа о потреби спровођења анализе ефеката, о анализи ефеката прописа намењеној јавној расправи и о потпуности садржаја приложене анализа ефеката; помоћ предлагачима прописа при успостављању механизма за праћење и анализу ефеката прописа током њихове примене; прикупљање и обраду иницијатива привредних субјеката, других правних лица и грађана за измену неефикасних прописа на републичком нивоу; подношење иницијативе надлежним предлагачима прописа за измену неефикасних прописа; учешће у организовању обуке државних службеника који раде на пословима који су повезани са анализом ефеката прописа; обављање послова везаних за праћење и анализу институционалних и кадровских капацитета за спровођење регулаторне реформе; успостављање и

одржаваће интернет странице ради пуне доступности информација о раду Канцеларије и омогућавања активног учешћа привредних субјеката и грађана у регулаторној реформи; промотивне активности за спровођење регулаторне реформе на републичком и локалном нивоу и друге послове утврђене законом и актом Владе. Имајући у виду послове које према наведеној Уредби обавља Канцеларија за регулаторну реформу и анализу ефеката прописа, потребно је и Пословником Владе изричито предвидети обавезу предлагача да у одређеним случајевима прописаним Пословником прибавља и мишљење Канцеларије за регулаторну реформу и анализу ефеката прописа (**члан 6. Предлога одлуке**).

7. Генерални секретаријат Владе и Републички секретаријат за законодавство су учесници Пројекта „Унапређење информационог система Владе Републике Србије” чији је један од циљева успостављање могућности да се материјали, у складу са пословничким правилима и законским правилима о објављивању прописа, размењују односно достављају електронским путем, што укључује и могућност достављања аката Владе на објављивање ЈП „Службени гласник” од стране Републичког секретаријата за законодавство електронским путем. Предложена решења иду у правцу даљег унапређења рада и сарадње између Републичког секретаријата за законодавство и ЈП „Службени гласник” коришћењем савремене информационе технологије (**члан 8. Предлога одлуке**).

8. Одредбом члана 9. Предлога одлуке предлаже се измена члана 70. став 3. тако што се предвиђа да представник Владе може на седници Народне скупштине без мишљења Владе одбити сваки амандман другог предлагача. Поред тога, предлаже се и решење према којем представник Владе може на седници Народне скупштине без мишљења Владе прихватити амандман другог предлагача само ако се њиме битно не мењају решења из предлога акта Владе и ако је за то прибавио позитивна мишљења Генералног секретаријата и Републичког секретаријата за законодавство, а на њихов захтев и министарства односно другог органа државне управе са чијим надлежностима су повезана питања на која се амандман који се прихвата односи. Важећи члан 70. став 3. Пословника Владе гласи: „Представник Владе може без изричитог овлашћења Владе да прихвати на седници Народне скупштине амандман другог предлагача само ако се њиме битно не мењају решења из предлога акта Владе.”

Као што се може видети, важеће пословничко решење уређује само правну ситуацију која се састоји у могућности, праву представника Владе да може без изричитог овлашћења Владе прихватити на седници Народне скупштине амандман другог предлагача само ако се њиме битно не мењају решења из предлога акта Владе. Међутим, потребно је прописати ту могућност и у случају потребе за одбијањем амандмана другог предлагача. Наиме, у том случају се може поћи од правне претпоставке да Влада остаје при решењима које је утврдила у предлогу акта и упутила Народној скупштини, осим ако другачије сама не одлучи. Са друге стране, потребно је и изричито прописати да представник Владе може на седници Народне скупштине без мишљења Владе прихватити амандман другог предлагача само ако се њиме битно не мењају решења из предлога акта Владе и ако је за то прибавио позитивна мишљења Генералног секретаријата и Републичког секретаријата за законодавство, а на њихов

захтев и министарства односно другог органа државне управе са чијим надлежностима су повезана питања на која се амандман који се прихвата односи. Дакле, новина се састоји у томе што је представник Владе у обавези да прибави позитивна мишљења надлежних органа и служби јер се на тај начин омогућава да амандман буде свестрано размотрен пре његовог прихватања. На овај начин се и представнику Владе обезбеђује одговарајућа стручна потпора за време учествовања у раду Народне скупштине.

9. Важећи члан 8. Закона о Влади гласи: „Влада надзире рад органа државне управе, усмерава органе државне управе у спровођењу политике и извршавању закона и других општих аката и усклађује њихов рад. Ако орган државне управе или имаоца јавних овлашћења на нивоу Републике не донесе пропис, доноси га Влада ако би недоношење прописа могло изазвати штетне последице по живот или здравље људи, животну средину, привреду или имовину веће вредности. Влада може поништити или укинути пропис органа државне управе или имаоца јавних овлашћења на нивоу Републике који је у супротности са законом или прописом Владе и одредити рок за доношење новог прописа.” Наведеним чланом Закона о Влади уређена су овлашћења Владе према органима државне управе и имаоцима јавних овлашћења на нивоу Републике. Пре доношења Закона о допунама Закона о Влади („Службени гласник РС”, број 72/12) наведеним чланом закона нису била уређена овлашћења Владе према имаоцима јавних овлашћења, већ само њена овлашћења у односу на органе државне управе. Из тог разлога је Пословником Владе подробније уређен само начин и поступак за вршење наведених овлашћења Владе у односу на органе државне управе. Међутим, након усвајања наведених допуна Закона о Влади, потребно је уредити и начин и поступак вршења овлашћења Владе у односу на имаоце јавних овлашћења на нивоу Републике. Из тих разлога се и предлажу измене и допуне чл. 85. и 87. Пословника Владе (**чл. 10. и 11. Предлога одлуке**).

10. Изменама важећег члана 94. Пословника Владе (члан 12. Предлога одлуке) укида се обавеза Владе да одреди функционера задуженог за координацију односа са јавношћу из реда чланова Владе и државних секретара посебним закључком, имајући у виду да је оцењено да се јавност рада Владе може омогућити преко Канцеларије за сарадњу са медијима, као и применом измењене одредбе члана 94. Пословника Владе која би гласила: „О јавности рада Владе и органа државне управе стара се Канцеларија за сарадњу с медијима. О раду и одлукама Владе јавност обавештавају председник Владе и директор Канцеларије за сарадњу с медијима. Потпредседник Владе и министри обавештавају јавност о одлукама Владе из њиховог делокруга. Са овлашћењем министра, односно Владе и државни секретари и директори посебних организација и служби Владе могу да обавештавају јавност о одлукама Владе из њиховог делокруга.”

11. Одредбом члана 13. Предлога одлуке Пословник Владе се усклађује са новим решењима у закону којим се уређује буџетски систем.

III. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ АКТА

За спровођење Предлога одлуке није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Акти председника Владе

Члан 4.

Председник Владе доноси одлуке и решења.

Председник Владе одлуком одређује једног потпредседника Владе за првог потпредседника Владе —~~заменика председника Владе~~, који га замењује за време одсутности или спречености са свим овлашћењима председника Владе, изузев овлашћења на предлагање избора или разрешења члана Владе, одређује области у којима потпредседник Владе усмерава и усклађује рад министарстава и посебних организација, овлашћује потпредседника Владе да руководи пројектом из делокруга више министарстава и посебних организација, преноси потпредседнику Владе овлашћења према директору службе Владе који му је одговоран, овлашћује члана Владе да преузме овлашћења члана Владе чији је мандат престао, одређује задужења министру без портфеља, оснива савете председника Владе и поставља и разрешава председника и чланове савета председника Владе.

Одлуке које председник Владе донесе објављују се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Ако при вршењу осталих надлежности председник Владе оцени да је потребно да донесе писмени акт, он доноси решење које се не објављује у "Службеном гласнику Републике Србије".

Одлучивање Владе

Члан 7.

Влада ради и одлучује о питањима из своје надлежности на седницама Владе. Влада одлучује већином гласова свих чланова Владе.

У случају да Влада има паран број чланова, одлука Владе је донета и ако за њу гласа најмање половина свих чланова Владе, под условом да је за одлуку гласао председник Владе.

Ако је при гласању о предлогу дневног реда присуствовала већина чланова Владе, а ниједан члан Владе током седнице није спорио њено постојање, сматра се да је већина чланова Владе све време присуствовала седници Владе.

~~У нарочито оправданим и хитним случајевима, председник Владе може одлучити да се седница Владе одржи и ако није присутна већина чланова Владе, а да одсутни чланови Владе гласају путем телефона или телефакса.~~

~~У случају одржавања седнице Владе на начин из става 4. овог члана, дневни ред седнице Владе унапред утврђује председник Владе. О тако утврђеном дневном реду се не гласа и он се не може мењати.~~

КАДА НАРОЧИТО ВАЖНИ И ХИТНИ СЛУЧАЈЕВИ НАЛАЖУ ДА СЕ СЕДНИЦА ВЛАДЕ САЗОВЕ И ОДРЖИ БЕЗ ОДЛАГАЊА, А ВЕЋИНА ЧЛАНОВА ВЛАДЕ ЗБОГ СЛУЖБЕНОГ ПУТОВАЊА ИЛИ ДРУГОГ ПОСЕБНО ОПРАВДАНОГ РАЗЛОГА НЕ МОЖЕ ДА ПРИСУСТВУЈЕ СЕДНИЦИ, ПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ МОЖЕ ОДЛУЧИТИ ДА СЕ СЕДНИЦА ВЛАДЕ ОДРЖИ, А ДА ОДСУТНИ ЧЛАНОВИ ВЛАДЕ ГЛАСАЈУ ПУТЕМ ТЕЛЕФОНА ИЛИ ТЕЛЕФАКСА (ТЕЛЕФОНСКА СЕДНИЦА).

ДНЕВНИ РЕД ТЕЛЕФОНСКЕ СЕДНИЦЕ ВЛАДЕ УНАПРЕД УТВРЂУЈЕ ПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ И О ТАКО УТВРЂЕНОМ ДНЕВНОМ РЕДУ СЕ НЕ ГЛАСА И ОН СЕ НЕ МОЖЕ МЕЊАТИ.

Када је нацрт, а када предлог акта

Члан 37.

Закон и остале акте које Влада предлаже Народној скупштини и председнику Републике предлагач припрема у облику нацрта. Влада прихвата нацрт акта тако што утврђује предлог акта, који потом упућује Народној скупштини или председнику Републике.

Уредбу, одлуку, ~~меморандум о буџету~~ ФИСКАЛНУ СТРАТЕГИЈУ, стратегију развоја, декларацију и закључак, као акте које доноси Влада, предлагач припрема за Владу у облику предлога.

Одредбе овог пословника о припреми нацрта закона сходно се примењују на остале акте које Влада предлаже Народној скупштини и председнику Републике.

Садржина нацрта и предлога аката

Члан 38.

Нацрт закона и предлог уредбе или одлуке Владе припрема се и доставља Влади у облику правних одредаба са образложењем. Одредбе нацрта закона и предлога уредаба морају да садрже и рокове у којима се доносе прописи и други општи акти којима се извршавају закони и уредбе.

Предлог решења припрема се и доставља Влади са изреком и образложењем.

Предлог закључка доставља се Влади са образложењем које садржи разлоге за његово доношење и објашњење свих потребних питања.

Предлог закључка мора да садржи рок за његово извршење, ако је закључак таквог карактера да се њиме налаже извршавање одређене обавезе органу државне управе. Уз правни основ за доношење закључка наводи се и на чији предлог се закључак доноси.

Информације се достављају ради информисања чланова Владе.

Предлози ~~меморандума о буџету~~ ФИСКАЛНЕ СТРАТЕГИЈЕ, стратегије развоја и декларације морају да садрже објашњење свих потребних питања, а анализе, извештаји, предлози платформи за међународне сусрете, предлози основа за закључивање међународних уговора и слични материјали морају, поред објашњења, да садрже и закључак који се предлаже Влади.

ПЛАТФОРМЕ ЗА МЕЂУНАРОДНЕ СУСРЕТЕ

ЧЛАН 38А

ПЛАТФОРМУ ЗА МЕЂУНАРОДНЕ СУСРЕТЕ ПРЕДСЕДНИКА И ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ, КАДА ИСТУПАЈУ У СВОЈСТВУ ПРЕДСЕДНИКА ОДНОСНО ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ, ПРИПРЕМА МИНИСТАРСТВО СПОЉНИХ ПОСЛОВА У САРАДЊИ СА ОРГАНИМА ДРЖАВНЕ УПРАВЕ У ЧИЈОЈ НАДЛЕЖНОСТИ СУ ПИТАЊА КОЈА СУ ПОВЕЗАНА СА ЦИЉЕМ ПОСЕТЕ.

ПЛАТФОРМУ ЗА МЕЂУНАРОДНЕ СУСРЕТЕ ПРЕДСЕДНИКА И ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ, КАДА ИСТУПАЈУ У СВОЈСТВУ МИНИСТРА НАДЛЕЖНИХ ЗА ОДРЕЂЕНИ РЕСОР, ПРИПРЕМА РЕСОРНО МИНИСТАРСТВО, У САРАДЊИ СА ДРУГИМ ОРГАНИМА ДРЖАВНЕ УПРАВЕ У ЧИЈУ НАДЛЕЖНОСТ СПАДАЈУ ПИТАЊА КОЈА СУ ПОВЕЗАНА СА ЦИЉЕМ ПОСЕТЕ.

ПЛАТФОРМУ ЗА МЕЂУНАРОДНЕ СУСРЕТЕ МИНИСТРА У ВЛАДИ ПРИПРЕМА РЕСОРНО МИНИСТАРСТВО, У САРАДЊИ СА ДРУГИМ ОРГАНИМА ДРЖАВНЕ УПРАВЕ У ЧИЈУ НАДЛЕЖНОСТ СПАДАЈУ ПИТАЊА КОЈА СУ ПОВЕЗАНА СА ЦИЉЕМ ПОСЕТЕ.

Прилози уз нацрт закона и предлог уредбе или одлуке

Члан 39а

Уз нацрт закона и предлог уредбе предлагач као прилоге доставља и Изјаву о усклађености прописа са прописима Европске уније и Табелу усклађености прописа са прописима Европске уније, на обрасцима који су утврђени посебним актом Владе.

Изјава о усклађености прописа са прописима Европске уније и Табела усклађености прописа са прописима Европске уније доставља се и уз предлог одлуке којом се врши усклађивање прописа Републике Србије са прописима Европске уније.

Уз нацрт закона и предлог уредбе или одлуке предлагач као прилоге доставља и изјаву са којим је стратешким документом Владе (стратегија, акциони план и др.) усклађен акт који се предлаже, као и изјаву да ли је нацрт закона, односно предлог уредбе или одлуке планиран годишњим планом рада Владе, а која у случају да тај акт није планиран годишњим планом рада Владе, садржи и објашњење разлога који указују на неопходност разматрања тог акта.

УЗ НАЦРТ ЗАКОНА И ПРЕДЛОГ УРЕДБЕ ИЛИ ОДЛУКЕ, КАО И УЗ ПРЕДЛОГ СТРАТЕГИЈЕ РАЗВОЈА И ПРЕДЛОГ ФИСКАЛНЕ СТРАТЕГИЈЕ, ПРЕДЛАГАЧ КАО ПРИЛОГ ДОСТАВЉА И ИЗЈАВУ О ОСТВАРЕНОЈ САРАДЊИ, ОДНОСНО ПРИБАВЉАЊУ МИШЉЕЊА ОД ОРГАНА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ТЕЛА КОЈИ ПРЕМА ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА ДАЈУ МИШЉЕЊА НА НАЦРТЕ, ОДНОСНО ПРЕДЛОГЕ ТИХ АКТА.

ИЗЈАВА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА САДРЖИ ПОДАТКЕ О ТОМЕ СА КОЈИМ ЈЕ ОРГАНИМА, ОРГАНИЗАЦИЈАМА И ТЕЛИМА ОСТВАРЕНА САРАДЊА, ОДНОСНО ОД КОЈИХ СУ ОРГАНА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ТЕЛА, У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА, ПРИБАВЉЕНА МИШЉЕЊА, СА НАПОМЕНОМ О ТОМЕ ДА ЛИ СУ ПРИМЕДБЕ ТИХ ОРГАНА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ТЕЛА ПРИХВАЋЕНЕ, А У СЛУЧАЈУ ДА ОДРЕЂЕНЕ ПРИМЕДБЕ НИСУ ПРИХВАЋЕНЕ, У ИЗЈАВИ СЕ НАВОДЕ И РАЗЛОЗИ ЗА НЕПРИХВАТАЊЕ ТИХ ПРИМЕДАБА. УЗ ИЗЈАВУ СЕ ДОСТАВЉАЈУ И МИШЉЕЊА ОРГАНА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ТЕЛА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.

АКО НЕКИ ОРГАН, ОРГАНИЗАЦИЈА ИЛИ ТЕЛО ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ДОСТАВИ СВОЈЕ МИШЉЕЊЕ У РОКУ ИЗ ЧЛАНА 47. ОВОГ ПОСЛОВНИКА, ПРЕДЛАГАЧ ВИШЕ НИЈЕ У ОБАВЕЗИ ДА ПРИБАВИ ТО

МИШЉЕЊЕ, АЛИ ЈЕ ДУЖАН ДА ПОДАТАК О ТОМЕ НАВЕДЕ У ИЗЈАВИ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.

АКО ОБАВЕЗА ОСТВАРИВАЊА САРАДЊЕ, ОДНОСНО ПРИБАВЉАЊА МИШЉЕЊА, У СМISЛУ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА, НИЈЕ ПРЕДВИЂЕНА ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА, ПРЕДЛАГАЧ ТО НАВОДИ У ИЗЈАВИ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.

Јавна расправа у припреми закона

~~Члан 41.~~

~~Предлагач је обавезан да у припреми закона којим се битно мења уређење неког питања или уређује питање које посебно занима јавност спроведе јавну расправу. Програм јавне расправе и рок у коме се она спроводи одређује надлежни одбор, на предлог предлагача.~~

~~Ако предлагач не спроведе јавну расправу, а био је обавезан, надлежни одбор при разматрању нацрта закона сам одређује програм јавне расправе и рок у коме се она спроводи.~~

~~Предлагача који не спроведе јавну расправу према програму који му је одредио, надлежни одбор обавезује да јавну расправу спроведе у потпуности.~~

~~Јавна расправа може се спроводити и у припреми стратегије развоја.~~

ЈАВНА РАСПРАВА

ЧЛАН 41.

ПРЕДЛАГАЧ ЈЕ ОБАВЕЗАН ДА У ПРИПРЕМИ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ БИТНО МЕЊА УРЕЂЕЊЕ НЕКОГ ПИТАЊА ИЛИ УРЕЂУЈЕ ПИТАЊЕ КОЈЕ ПОСЕБНО ЗАНИМА ЈАВНОСТ СПРОВЕДЕ ЈАВНУ РАСПРАВУ. ЈАВНА РАСПРАВА СЕ МОЖЕ СПРОВЕСТИ И У ПРИПРЕМИ СТРАТЕГИЈЕ РАЗВОЈА.

ОДЛУКУ О СПРОВОЂЕЊУ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ, ПРОГРАМ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ И РОК У КОЈЕМ СЕ ОНА СПРОВОДИ ОДРЕЂУЈЕ НАДЛЕЖНИ ОДБОР, НА ПРЕДЛОГ ПРЕДЛАГАЧА.

ПОСТУПАК ЈАВНЕ РАСПРАВЕ ЗАПОЧИЊЕ ОБЈАВЉИВАЊЕМ ЈАВНОГ ПОЗИВА ЗА УЧЕШЋЕ У ЈАВНОЈ РАСПРАВИ СА ПРОГРАМОМ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ ПРЕДЛАГАЧА И ПОРТАЛУ Е-УПРАВЕ. ЈАВНИ ПОЗИВ САДРЖИ И ИНФОРМАЦИЈЕ О ОБРАЗОВАЊУ И САСТАВУ РАДНЕ ГРУПЕ КОЈА ЈЕ ПРИПРЕМИЛА НАЦРТ ОДНОСНО ПРЕДЛОГ АКТА КОЈИ ЈЕ ПРЕДМЕТ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ.

ПРОГРАМ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ ОБАВЕЗНО САДРЖИ: НАЦРТ ОДНОСНО ПРЕДЛОГ АКТА КОЈИ ЈЕ ПРЕДМЕТ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ СА ОБРАЗЛОЖЕЊЕМ, РОК ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ, ВАЖНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ О

АКТИВНОСТИМА КОЈЕ СЕ ПЛАНИРАЈУ У ОКВИРУ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ (ОДРЖАВАЊЕ ОКРУГЛИХ СТОЛОВА, ТРИБИНА, АДРЕСУ И ВРЕМЕ ЊИХОВОГ ОДРЖАВАЊА И ДР.), НАЧИН ДОСТАВЉАЊА ПРЕДЛОГА, СУГЕСТИЈА, ИНИЦИЈАТИВА И КОМЕНТАРА, КАО И ДРУГЕ ПОДАТКЕ ЗНАЧАЈНЕ ЗА ЊЕНО СПРОВОЂЕЊЕ.

РОК ЗА ДОСТАВЉАЊЕ ИНИЦИЈАТИВА, ПРЕДЛОГА, СУГЕСТИЈА И КОМЕНТАРА У ПИСМЕНОМ ИЛИ ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ, ИЗНОСИ НАЈМАЊЕ 15 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ЈАВНОГ ПОЗИВА.

ЈАВНА РАСПРАВА МОЖЕ ТРАЈАТИ НАЈМАЊЕ 15, А НАЈДУЖЕ 45 ДАНА.

АКО ПРЕДЛАГАЧ НЕ СПРОВЕДЕ ЈАВНУ РАСПРАВУ, А БИО ЈЕ ОБАВЕЗАН, НАДЛЕЖНИ ОДБОР ПРИ РАЗМАТРАЊУ НАЦРТА ЗАКОНА САМ ОДРЕЂУЈЕ ПРОГРАМ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ И РОК У КОЈЕМ СЕ ОНА СПРОВОДИ.

ПРЕДЛАГАЧА КОЈИ НЕ СПРОВЕДЕ ЈАВНУ РАСПРАВУ ПРЕМА ПРОГРАМУ КОЈИ МУ ЈЕ ОДРЕДИО, НАДЛЕЖНИ ОДБОР ОБАВЕЗУЈЕ ДА ЈАВНУ РАСПРАВУ СПРОВЕДЕ У ПОТПУНОСТИ.

ПРЕДЛАГАЧ ЈЕ ДУЖАН ДА ИЗВЕШТАЈ О СПРОВЕДЕНОЈ ЈАВНОЈ РАСПРАВИ ОБЈАВИ НА СВОЈОЈ ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ И ПОРТАЛУ Е-УПРАВЕ НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ОКОНЧАЊА ЈАВНЕ РАСПРАВЕ.

2. Припремање материјала за седницу Владе

Прибављање мишљења

Члан 46.

О нацрту закона и предлогу уредбе, одлуке, ~~меморандума о буџету~~ ФИСКАЛНЕ СТРАТЕГИЈЕ, стратегије развоја, декларације и закључка, предлагач прибавља мишљење Републичког секретаријата за законодавство и Министарства финансија.

Предлагач прибавља и мишљење Министарства спољних послова ако се акт тиче односа Републике Србије са иностранством, мишљење Министарства правде ако се актом прописују кривична дела, привредни преступи или прекршаји или ако се њиме установљава или одузима судска надлежност или прописује стварна надлежност судова, као и мишљење Републичког јавног правобранилаштва ако се акт тиче заштите имовинских права и интереса Републике Србије или се њиме стварају уговорне обавезе за Републику Србију.

Мишљења се прибављају и од органа државне управе са чијим делокругом је повезано питање на које се акт односи.

О нацрту закона и предлогу уредбе односно предлогу одлуке којом се врши усклађивање прописа Републике Србије са прописима Европске уније предлагач прибавља и мишљење Канцеларије за европске интеграције, посебно о томе да ли су Изјава о усклађености прописа са прописима Европске уније и Табела усклађености прописа са прописима Европске уније правилно попуњене. Мишљење Канцеларије за европске интеграције прибавља се и о предлогу стратегије развоја.

Мишљења надлежних органа државне управе о нацрту закона о потврђивању међународног уговора прибавља орган државне управе из чијег су делокруга питања уређена међународним уговором.

О АНАЛИЗИ ЕФЕКТА ЗАКОНА КОЈА СЕ, У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ПОСЛОВНИКА, ДОСТАВЉА УЗ НАЦРТ ЗАКОНА ПРИБАВЉА СЕ МИШЉЕЊЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА РЕГУЛАТОРНУ РЕФОРМУ И АНАЛИЗУ ЕФЕКТА ПРОПИСА. АКО ПРЕДЛАГАЧ ОЦЕНИ ДА УЗ НАЦРТ ЗАКОНА НЕ ТРЕБА ДА ПРИЛОЖИ АНАЛИЗУ ЕФЕКТА ЗАКОНА, ДУЖАН ЈЕ ДА О ТОМЕ ПРИБАВИ МИШЉЕЊЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА РЕГУЛАТОРНУ РЕФОРМУ И АНАЛИЗУ ЕФЕКТА ПРОПИСА.

ПРЕДЛАГАЧ ЈЕ ДУЖАН ДА ЗАТРАЖИ МИШЉЕЊЕ ОРГАНА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ТЕЛА КОЈИ СУ У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА ОВЛАШЋЕНИ ЗА ДАВАЊЕ МИШЉЕЊА И ОДГОВОРАН ЈЕ ЗА ПОСТУПАЊЕ НА НАЧИН ИЗ ЧЛАНА 39А СТ. 4– 7. ОВОГ ПОСЛОВНИКА.

Пропратно писмо којим се тражи мишљење потписују министар или државни секретар, директор посебне организације, директор службе Владе или њихови заменици.

Председавање седници

Члан 53.

Седници Владе председава председник Владе, а ако је одсутан или спречен, замењује га први потпредседник Владе ~~—заменик председника Владе.~~

Објављивање аката Владе

Члан 67.

О објављивању аката Владе у "Службеном гласнику Републике Србије" стара се Републички секретаријат за законодавство.

РЕПУБЛИЧКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ЗАКОНОДАВСТВО ДОСТАВЉА НА ОБЈАВЉИВАЊЕ У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ” АКТЕ ВЛАДЕ У ПИСМЕНОЈ ФОРМИ И У ЕЛЕКТРОНСКОЈ ФОРМИ.

Б) Ако је Влада предлагач акта Народној скупштини

Представљање Владе у Народној скупштини

Члан 70.

Ако је Влада предлагач акта Народној скупштини, одређује члана Владе који је представља на седници Народне скупштине. Директор Републичког секретаријата за законодавство може бити представник Владе под условима одређеним Пословником Народне скупштине Републике Србије.

Влада може из реда запослених и постављених лица који су припремали предлог акта и који располажу потребном стручношћу да одреди своје поверенике који ће учествовати у раду одбора Народне скупштине.

~~Представник Владе може без изричитог овлашћења Владе да прихвати на седници Народне скупштине амандман другог предлагача само ако се њиме битно не мењају решења из предлога акта Владе.~~

ПРЕДСТАВНИК ВЛАДЕ МОЖЕ НА СЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ БЕЗ МИШЉЕЊА ВЛАДЕ ОДБИТИ СВАКИ АМАНДМАН ДРУГОГ ПРЕДЛАГАЧА.

ПРЕДСТАВНИК ВЛАДЕ МОЖЕ НА СЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ БЕЗ МИШЉЕЊА ВЛАДЕ ПРИХВАТИТИ АМАНДМАН ДРУГОГ ПРЕДЛАГАЧА САМО АКО СЕ ЊИМЕ БИТНО НЕ МЕЊАЈУ РЕШЕЊА ИЗ ПРЕДЛОГА АКТА ВЛАДЕ И АКО ЈЕ ЗА ТО ПРИБАВИО ПОЗИТИВНА МИШЉЕЊА ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРИЈАТА И РЕПУБЛИЧКОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА ЗАКОНОДАВСТВО, А НА ЊИХОВ ЗАХТЕВ И МИНИСТАРСТВА ОДНОСНО ДРУГОГ ОРГАНА ДРЖАВНЕ УПРАВЕ СА ЧИЈИМ НАДЛЕЖНОСТИМА СУ ПОВЕЗАНА ПИТАЊА НА КОЈА СЕ АМАНДМАН ОДНОСИ.

Ако члан Владе не може присуствовати седници Народне скупштине, председник Владе одређује члана Владе који ће га заменити, ако се не може сачекати седница Владе да се на њој одреди замена.

Поништавање или укидање прописа и других општих аката

Члан 85.

Члан Владе, директор посебне организације или директор службе Владе може поднети Влади предлог да се поништи или укине пропис ~~министарства или посебне организације~~ МИНИСТАРСТВА, ПОСЕБНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ИЛИ ИМАОЦА ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА НА НИВОУ РЕПУБЛИКЕ који је у супротности са законом или прописом Владе, на сопствену иницијативу или на иницијативу кога трећег.

Пошто прими предлог, Генерални секретар прибавља изјашњење доносиоца прописа и Републичког секретаријата за законодавство који су дужни да изјашњење доставе у року од седам дана.

КАДА СЕ РАДИ О ПРОПИСУ КОЈИ ЈЕ ДОНЕО ИМАЛАЦ ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА НА НИВОУ РЕПУБЛИКЕ, ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР ПРИБАВЉА И ИЗЈАШЊЕЊЕ МИНИСТАРСТВА КОЈЕ ЈЕ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, НАДЛЕЖНО ДА ВРШИ НАДЗОР НАД РАДОМ ИМАОЦА ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА НА НИВОУ РЕПУБЛИКЕ КОЈИ ЈЕ ДОНЕО ПРОПИС, А КОЈЕ СЕ ДОСТАВЉА У РОКУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА .

Потом, Генерални секретар припрема за Владу предлог одговарајућег закључка или решења.

Ако Влада донесе решење којим се поништава или укида пропис ~~министарства или посебне организације~~ МИНИСТАРСТВА, ПОСЕБНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ИЛИ ИМАОЦА ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА НА НИВОУ РЕПУБЛИКЕ, одређује и рок у коме се доноси нов пропис.

Доношење прописа из делокруга министарства или посебне организације

Члан 87.

~~Ако министарство или посебна организација не донесу пропис у року одређеном законом или актом Владе, пропис може донети Влада, под условом да недоношење прописа може изазвати штетне последице по живот или здравље људи, животну средину, привреду или имовину веће вредности.~~

АКО МИНИСТАРСТВО, ПОСЕБНА ОРГАНИЗАЦИЈА ИЛИ ИМАОЦА ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА НА НИВОУ РЕПУБЛИКЕ НЕ ДОНЕСУ ПРОПИС У УТВРЂЕНОМ РОКУ, ПРОПИС МОЖЕ ДОНЕТИ ВЛАДА, ПОД УСЛОВОМ ДА НЕДОНОШЕЊЕ ПРОПИСА МОЖЕ ИЗАЗВАТИ ШТЕТНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ПО ЖИВОТ

ИЛИ ЗДРАВЉЕ ЉУДИ, ЖИВОТНУ СРЕДИНУ, ПРИВРЕДУ ИЛИ ИМОВИНУ ВЕЋЕ ВРЕДНОСТИ.

Генерални секретаријат од министарстава која одреди председник Владе прибавља мишљења о томе да ли постоје услови да Влада донесе пропис и потом припрема за Владу предлог одговарајућег закључка.

Ако Влада оцени да постоје услови за доношење прописа, одређује министарства која у сарадњи с Републичким секретаријатом за законодавство припремају за Владу предлог прописа.

У свему осталом сходно се примењују одредбе овог пословника о припреми материјала за седницу Владе.

Омогућавање јавности рада

Члан 94.

О јавности рада Владе и органа државне управе стара се Канцеларија за сарадњу с медијима.

О раду и одлукама Владе јавност обавештавају председник Владе, ~~функционер задужен за координацију односа са јавношћу~~ и директор Канцеларије за сарадњу с медијима.

~~Функционера задуженог за координацију односа са јавношћу одређује Влада из рада чланова Владе или државних секретара, посебним закључком.~~

Потпредседник Владе и министри обавештавају јавност о одлукама Владе из њиховог делокруга. Са овлашћењем министра, односно Владе и државни секретари и директори посебних организација и служби Владе могу да обавештавају јавност о одлукама Владе из њиховог делокруга.